

NEMOCNĀĀENĀ• HOROR

StĀ™eda, 18 kvĀ™ten 2011

Tento pĀ™ĀbĀh zaĀ•nĀ, jak uĀ¾ bylo naznaĀ•eno, v nemocnici. Ano, v tě starě, v tovĀrnĀ Ā•tvrti. LeĀ¾Ām na bĀlěm lĀĀ¾ku, ještĀ z dob první republiky... NudĀm se a sleduji jak pacouši hrajĀ karty. Jen tak na pĀl ucha poslouchĀm z magnetofonu ohranĀ šlĀgr „KĀvu si osladĀm", doprovĀzenĀ pleskĀnĀm karet o desku stolu.

NĀkterě vĀci i udĀlosti se v lidskěm Ā¾ĀivotĀ stĀle opakujĀ. V měm pĀ™ĀpadĀ nemocnĀnĀ pokoj. TĀ™Ā lĀĀ¾ka, lěkař pomocnĀ personĀl. A pĀ™e ce v kaĀ¾dě nemocnici, na kaĀ¾děm oddĀlenĀ je nĀco nověho, nĀco zvlĀštĀnĀho, zĀhadněho aĀ¾ tajemněho. NevĀm co to je, ale vĀ¾dy to citĀm. Je to nasĀklě ve stĀnĀch, personĀlu i pacientech. I na tomto oddĀlenĀ to nenĀ jĀně. Jsem zde teprve pĀr hodin, Ā•ekĀm na plastickou operaci, ale nemohu se zbavit pocitu strachu Āi obav. Nic urĀĀitěho, jenom ten pocit. LěĀebnĀ reĀ¾Ām se opakuje pravidelnĀ den co den. VšednĀ k uzo. BudĀĀek, mĀĀĀmenĀ teploty, mĀĀĀmenĀ krevnĀho tlaku, lěky, osobnĀ hygiena, pĀ™evlěkĀnĀ loĀ¾nĀho prĀdla, vizita, pĀ™evazy dokola. Noviny, Ā•asopisy, nĀvštĀva, injekce, vizita, veĀ•eĀ™e, lěky. KoneĀnĀ dobrou noc. JednotvĀrnost ubĀjĀ. Pacient upoutanĀ na lĀĀ¾ko, chtĀ nechtĀ zaĀ•ne pozorovat svě okolĀ do všech podrobnostĀ. V hledĀĀku jsou hlavnĀ mladě krĀsně sestĀ™Āky. NĀkdy to je zajĀmavě, vzrušujĀcĀ, ale hlavnĀ to zahĀnĀ nudu. NevĀĀ™Ā™Āte? Zkuste to! ZpoĀĀtku to byla zĀbava, Ā•asem se ukĀzalo, Ā¾e podezĀrĀm, ano, podezĀrĀm urĀĀitou osobu. PĀ™ed nĀkolika dny pĀ™ivez nověho pacienta, takovĀ bezmocnĀ, ubohouĀky a slabouĀky dĀdoušek. Pod pĀ™ĀkrĀvkou se űplnĀ ztrĀcel. Z tvĀ™ však na ten nĀš svĀt dĀvala Ā¾ĀivĀ oĀka, ale plnĀ nedĀvĀry, obav a strachu. VyjukanĀ, ale sympatickĀ dĀda. Ovšem dĀda budil dojem, Ā¾e sestĀ™ĀkĀm i lěkaĀ™m dĀvĀĀ™uje. S lĀskou nĀs opatrovaly hezkě a milě sestĀ aĀ¾ na jednu. TěĀ¾ mladĀ, krĀsnĀ, ale chladnĀ jak led. VĀtšinou slouĀ¾ila pouze noĀnĀ. MladĀ holka a samĀ noĀnĀ? A tak z všeteĀnosti jsem se zaĀ•al vĀce všĀmat - pozorovat. Sporě noĀnĀ osvĀtlenĀ nemocnĀnĀ mi vyhovovalo. Všiml jsem si utajovaněho napĀtĀ mezi dĀdou a sestĀ™Ākou. KdyĀ¾ v noci sestra dĀdovi pĀchala pĀ injekci, mĀla v oĀĀch krutĀ vĀsmĀšnĀ lesk a skrĀvanĀ vĀtĀznĀ pohled. BoĀ¾e, pĀ™eskoĀilo mi, co si to pĀ™edstavĀ podezĀ™ĀvĀm? MusĀm se uklidnit... Byl jsem na pochybĀch. Brzy mi ale udĀlosti daly za pravdu. DĀda se nĀm ztrĀcel pĀ™ed oĀĀma. Jeho oĀĀi vysĀlaly SOS. UĀ¾ bylo patrně, Ā¾e sestra si s dĀdou hraje ,jako koĀka s myši. Jako koĀka s myši pĀ™ed smrtĀcĀm űderem. DĀdĀ v zdravotnĀ stav se zhoršoval. Bylo patrně, Ā¾e „milosrdnĀ sestra nĀšemu dĀdovi dopĀ™ĀvĀ injekce z vlastnĀ iniciativy. Bylo zĀ™ejmě, Ā¾e vitamĀny to nejsou. DĀsivě zjišt; PĀ™ed vlastnĀma oĀĀma andĀl smrti vede poslednĀ marš... Děle jsem uĀ¾ nemohl Ā•ekat. Co podniknout? Komu se svĀĀ™it? ZatĀm do nĀšeho pokoje vchĀzĀ noĀnĀ tma, pravidelně oddychovĀnĀ spĀĀ, klid. PĀ™ĀchĀzĀ pomalu, tiše, jako šelma. V ruce se zaleskne injekĀnĀ stĀ™ĀkaĀka, mĀ™Ā k dĀdovi, sklĀnĀ se k nĀmu. NeĀekĀm a z všech sil Ā™vu, Ā™vu hrĀzou, Ā™vu nelidsky. Pokoj je rĀzem vzhĀru. NĀkdo se pĀ™Ādal, nĀkdo rozsvĀtil. Z napĀtĀ neĀekaněho leknutĀ űpĀrku noci ranil šlak. UĀ¾ se neprobrala. DĀdu po nĀjakěm Ā•ase podaĀ™ilo vylěĀit a mohl se domĀ. LeĀ¾Ām na nemocnĀnĀm lĀĀ¾ku, ano, toho z první republiky, a probouzĀm se. Fuj, to byl sen... s rozkoši nĀslouchĀm nĀdhernĀm tĀnĀm ĀEajkovskěho koncertu B moll, linoucĀm se z rozhlasu po drĀtĀ.

-doktor-